Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 258

Anul 59

Ediția în limba română **Legislație** 24 septembrie 2016

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

REGULAMENTE

★ **Regulamentul delegat (UE) 2016/1712 al Comisiei din 7 iunie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează un set minim de informații privind contractele financiare care trebuie să figureze în evidența detaliată și circumstanțele în care trebuie impusă această cerință** [1] 1

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1713 al Comisiei din 20 septembrie 2016 de fixare a limitei cantitative pentru exporturile de zahăr și de izoglucoză peste cotă până la sfârșitul anului de comercializare 2016/2017** 8

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1714 al Comisiei din 23 septembrie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 10

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1715 al Comisiei din 23 septembrie 2016 privind eliberarea licențelor de import de orez în cadrul contingentelor tarifare deschise pentru subperioada septembrie 2016 prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011 12

DECIZII

★ **Decizia (UE) 2016/1716 a Consiliului din 20 septembrie 2016 de numire a doi membri și a doi supleanți, propuși de Regatul Spaniei, în cadrul Comitetului Regiunilor** 15

★ **Decizia (UE) 2016/1717 a Băncii Centrale Europene din 21 septembrie 2016 de modificare a Deciziei BCE/2004/2 de adoptare a Regulamentului de procedură al Băncii Centrale Europene (BCE/2016/27)** 17

[1] Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/1712 AL COMISIEI

din 7 iunie 2016

de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează un set minim de informații privind contractele financiare care trebuie să figureze în evidența detaliată și circumstanțele în care trebuie impusă această cerință

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului [1], în special articolul 71 alineatul (8),

întrucât:

(1) Pentru a se asigura faptul că autoritățile competente și autoritățile de rezoluție pot avea acces cu ușurință la datele privind contractele financiare, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 100 din Directiva 2014/59/UE, în cazul în care planul de rezoluție sau planul de rezoluție a grupului aplicabil prevede adoptarea unor măsuri de rezoluție în legătură cu o instituție sau o entitate menționată la articolul 1 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) din Directiva 2014/59/UE, autoritățile respective ar trebui să impună instituțiilor sau entităților să păstreze în permanență un set minim de informații cu privire la aceste contracte. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere prerogativei pe care o au autoritățile competente sau autoritățile de rezoluție de a solicita păstrarea de informații suplimentare în evidența detaliată a contractelor financiare și de a impune astfel de cerințe și altor instituții sau entități menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) din Directiva 2014/59/UE, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a se asigura o planificare exhaustivă și eficace.

(2) Setul minim de informații care trebuie păstrate în evidența detaliată a contractelor financiare de către instituțiile sau entitățile relevante ar trebui să fie stabilit în mod clar și nu ar trebui să aducă atingere puterii de apreciere a autorităților competente și a autorităților de rezoluție de a alege să îl utilizeze ca pe un model sau de a stabili formatul în care trebuie prezentate informațiile solicitate în intervalul de timp stabilit în solicitare.

(3) Pentru a înlătura orice dubiu, cerința impusă instituțiilor sau entităților relevante de a păstra o evidență detaliată a contractelor financiare nu ar trebui să afecteze dreptul autorităților competente și al autorităților de rezoluție de a solicita informațiile care le sunt necesare de la registrele centrale de tranzacții, în conformitate cu articolul 81 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului [2] și cu articolul 71 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE.

[1] JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

[2] Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

(4) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare transmis Comisiei de către Autoritatea Bancară Europeană.

(5) Autoritatea Bancară Europeană a organizat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cerința de a păstra o evidență detaliată a contractelor financiare

(1) Autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție impune instituției sau a entității menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) din Directiva 2014/59/UE să păstreze o evidență detaliată a contractelor financiare în cazul în care planul de rezoluție sau planul de rezoluție a grupului prevede aplicarea de măsuri de rezoluție instituției sau entității respective atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru rezoluție.

(2) Atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura o planificare exhaustivă și eficace, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție pot impune cerințele de la alineatul (1) și instituțiilor sau entităților menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) din Directiva 2014/59/UE cărora nu li se aplică alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 2

Setul minim de informații privind contractele financiare care trebuie să figureze în evidența detaliată

(1) O instituție sau o entitate care este obligată să păstreze o evidență detaliată a contractelor financiare în conformitate cu articolul 1 păstrează în permanență setul minim de informații prevăzut în anexă pentru fiecare contract financiar din evidențele sale.

(2) La solicitarea autorității competente sau a autorității de rezoluție, instituția sau entitatea menționată la alineatul (1) pune la dispoziția și transmite autorității solicitante informațiile cerute privind contractele financiare, în termenul stabilit în solicitare.

(3) În cazul în care un câmp de informații prevăzut în anexă nu este aplicabil pentru un anumit tip de contract financiar, iar instituția sau entitatea menționată la alineatul (1) poate demonstra acest lucru autorității competente sau autorității de rezoluție, informațiile relevante pentru câmpul respectiv sunt scutite de îndeplinirea cerinței de la articolul 1.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 iunie 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Setul minim de informații privind contractele financiare care trebuie să figureze în evidența detaliată

	Câmp	Descrierea informațiilor care trebuie incluse în evidența detaliată a contractelor financiare
	Secțiunea 1 – Părțile din contractul financiar	
1	Marca temporală a evidenței	Data și ora înregistrării
2	Tipul de identificator al contrapărții care efectuează raportarea	Tipul de cod utilizat pentru identificarea contrapărții care efectuează raportarea
3	Identificatorul contrapărții care efectuează raportarea	Codul unic (identificatorul entității juridice – LEI, dacă este disponibil) prin care este identificată contrapartea care efectuează raportarea
4	Tipul de identificator al celeilalte contrapărți	Tipul de cod utilizat pentru identificarea celeilalte contrapărți
5	Identificatorul celeilalte contrapărți	Codul unic (LEI, dacă este disponibil) prin care este identificată cealaltă contraparte a contractului financiar. Acest câmp se completează din perspectiva contrapărții care efectuează raportarea. În cazul unei persoane fizice, se utilizează în mod consecvent un cod de client.
6	Denumirea contrapărții care efectuează raportarea	Denumirea juridică a contrapărții care efectuează raportarea. Acest câmp poate fi lăsat necompletat în cazul în care se utilizează LEI pentru identificarea contrapărții care efectuează raportarea.
7	Sediul contrapărții care efectuează raportarea	Informații privind sediul social, constând în adresa completă, orașul și țara contrapărții care efectuează raportarea. Acest câmp poate fi lăsat necompletat în cazul în care se utilizează LEI pentru identificarea contrapărții care efectuează raportarea.
8	Țara celeilalte contrapărți	Codul țării în care se află sediul social al celeilalte contrapărți sau, dacă cealaltă contraparte este o persoană fizică, codul țării de reședință.
9	Legislația aplicabilă	A se identifica legislația aplicabilă contractului financiar.
10	Recunoașterea contractuală – competențele de reducere a valorii contabile și de conversie [numai pentru contractele reglementate de legislația țărilor terțe, care fac obiectul cerinței privind clauza contractuală în conformitate cu articolul 55 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2014/59/UE]	Clauza contractuală impusă în conformitate cu articolul 55 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE. În cazul în care această clauză contractuală este inclusă întrun acord-cadru și se aplică tuturor tranzacțiilor reglementate de respectivul acord-cadru, aceasta poate fi înregistrată la nivelul acordului-cadru.
11	Recunoașterea contractuală – suspendarea drepturilor de reziliere (numai pentru contractele reglementate de legislația țărilor terțe)	Clauza contractuală prin care creditorul sau partea din acord care creează obligația recunoaște competența autorității de rezoluție dintr-un stat membru de a suspenda drepturile de reziliere. În cazul în care această clauză contractuală este inclusă într-un acord-cadru și se aplică tuturor tranzacțiilor reglementate de respectivul acord-cadru, poate fi înregistrată la nivelul acordului-cadru.

	Câmp	Descrierea informațiilor care trebuie incluse în evidența detaliată a contractelor financiare
12	Recunoașterea contractuală – competențele de rezoluție (numai pentru contractele reglementate de legislația țărilor terțe)	Clauza contractuală, dacă există, prin care creditorul sau contrapartea din acord care creează obligația recunoaște competența autorității de rezoluție dintr-un stat membru de a aplica măsuri de rezoluție, altele decât cele menționate în câmpurile 10 și 11. În cazul în care această clauză contractuală este inclusă într-un acord-cadru și se aplică tuturor tranzacțiilor reglementate de respectivul acord-cadru, poate fi înregistrată la nivelul acordului-cadru.
13	Liniile de activitate principale	A se identifica liniile de activitate principale la care se referă contractul financiar, dacă este cazul.
14	Valoarea contractului	Evaluarea contractului financiar prin raportare la piață sau prin raportare la model utilizată în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și raportată în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și al regulamentelor delegate și de aplicare adoptate în temeiul regulamentului menționat. Evaluarea CPC se utilizează pentru tranzacțiile compensate.
15	Moneda evaluării	Moneda utilizată pentru evaluarea contractului financiar
16	Marca temporală a evaluării	Data și ora ultimei evaluări În cazul evaluării prin raportare la piață, se raportează data și ora afișării prețurilor de referință.
17	Tipul de evaluare	A se indica dacă evaluarea a fost realizată prin raportare la piață sau prin raportare la model sau a fost furnizată de CPC.
18	Constituirea de garanții reale	A se indica dacă există un acord între contrapărți în ceea ce privește constituirea de garanții reale. În cazul în care contractului financiar i se aplică cerințele de raportare menționate la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cerințele regulamentelor delegate și de aplicare adoptate în temeiul acestuia, informațiile referitoare la constituirea de garanții reale sunt furnizate conform prevederilor respective.
19	Portofoliul de garanții reale	A se indica dacă constituirea de garanții reale s-a realizat la nivel de portofoliu. Prin portofoliu se înțelege calcularea garanțiilor reale pe baza pozițiilor nete rezultate dintr-un set de contracte, nu pe baza tranzacțiilor individuale.
20	Codul portofoliului de garanții reale	Dacă garanțiile reale se raportează la nivel de portofoliu, acesta ar trebui identificat printr-un cod unic stabilit de contrapartea care efectuează raportarea.
21	Marja inițială furnizată	Valoarea marjei inițiale furnizate celeilalte contrapărți de către contrapartea care efectuează raportarea. În cazul în care marja inițială este furnizată la nivel de portofoliu, acest câmp ar trebui să includă valoarea globală a marjei inițiale furnizate pentru portofoliu.
22	Moneda marjei inițiale furnizate	A se specifica moneda în care este exprimată marja inițială furnizată.
23	Marja de variație furnizată	Valoarea marjei de variație, inclusiv a decontărilor în numerar, furnizate celeilalte contrapărți de către contrapartea care efectuează raportarea. În cazul în care marja de variație este furnizată la nivel de portofoliu, acest câmp ar trebui să includă valoarea globală a marjei de variație furnizate pentru portofoliu.

	Câmp	Descrierea informațiilor care trebuie incluse în evidența detaliată a contractelor financiare
24	Moneda marjei de variație furnizate	A se specifica moneda în care este exprimată marja de variație furnizată.
25	Marja inițială primită	Valoarea marjei inițiale primite de contrapartea care efectuează raportarea de la cealaltă contraparte. În cazul în care marja inițială este primită la nivel de portofoliu, acest câmp ar trebui să includă valoarea globală a marjei inițiale primite pentru portofoliu.
26	Moneda marjei inițiale primite	A se specifica moneda în care este exprimată marja inițială primită.
27	Marja de variație primită	Valoarea marjei de variație, inclusiv a decontărilor în numerar, primite de către contrapartea care efectuează raportarea de la cealaltă contraparte. În cazul în care marja de variație este primită la nivel de portofoliu, acest câmp ar trebui să includă valoarea globală a marjei de variație primite pentru portofoliu.
28	Moneda marjei de variație primite	A se specifica moneda în care este exprimată marja de variație primită.
	Secțiunea 2a – Tipul de contract financiar	
29	Tipul de contract financiar	A se clasifica contractul financiar în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 100 din Directiva 2014/59/UE.
30	Identificatorul contractului financiar	Identificatorul unic de tranzacție, în cazul în care contractului financiar i se aplică cerințele de raportare menționate la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cerințele regulamentelor delegate și de aplicare adoptate în temeiul acestuia. Pentru alte tipuri de contracte financiare, identificatorul alocat de contrapartea care efectuează raportarea.
	Secțiunea 2b – Detalii privind tranzacția	
31	Data obligațiilor	Data la care trebuie decontate obligațiile care decurg din contractul financiar.
32	Data scadenței	Data inițială de expirare a contractului financiar raportat. Încetarea anticipată nu se raportează în acest câmp.
33	Data rezilierii	Data rezilierii, în cazul încetării anticipate a contractului financiar raportat. Dacă aceasta nu este diferită de data scadenței, acest câmp se lasă necompletat.
34	Dreptul de reziliere	A se indica dacă dreptul de reziliere al celeilalte contrapărți conform contractului financiar raportat se bazează pe insolvența sau pe situația financiară a entității aflate în rezoluție. În cazul în care această clauză contractuală este inclusă într-un acord-cadru și se aplică tuturor tranzacțiilor reglementate de respectivul acord-cadru, poate fi înregistrată la nivelul acordului-cadru.
35	Tipul de acord-cadru	Referire la denumirea acordului-cadru relevant, dacă este utilizată pentru contractul financiar raportat (de exemplu, *ISDA Master Agreement*, *Master Power Purchase and Sale Agreement*, *International ForEx Master Agreement*, *European Master Agreement* sau alte tipuri locale de acorduri-cadru).

	Câmp	Descrierea informațiilor care trebuie incluse în evidența detaliată a contractelor financiare
36	Versiunea acordului-cadru	Referire la anul versiunii acordului-cadru utilizate pentru tranzacția raportată, dacă este cazul (de exemplu, 1992, 2002 etc.)
37	Acordul de compensare	Referința unică a acordului de compensare, în cazul în care contractul financiar face parte dintr-un acord de compensare, definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 98 din Directiva 2014/59/UE.
38	Tipul obligațiilor/creanțelor	A se indica dacă obligațiile care derivă din contractul financiar: — sunt excluse integral de la aplicarea recapitalizării interne în temeiul articolului 44 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE; — sunt excluse parțial de la aplicarea recapitalizării interne în temeiul articolului 44 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE; — nu sunt excluse de la aplicarea recapitalizării interne în temeiul articolului 44 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.
	Secțiunea 2c – Compensarea	
39	Obligația de compensare	A se indica dacă contractul financiar raportat aparține unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care a fost declarată ca făcând obiectul obligației de compensare și dacă ambele contrapărți din contract fac obiectul obligației de compensare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012, la momentul executării contractului financiar.
40	Compensat	A se indica dacă a avut loc compensarea.
41	Marca temporală a compensării	Data și ora la care a avut loc compensarea
42	CPC	În cazul unui contract financiar care a fost compensat, codul unic al CPC care a realizat compensarea contractului financiar.
43	Intragrup	A se indica dacă contractul financiar a fost încheiat sub forma unei tranzacții intragrup, definită la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1713 AL COMISIEI

din 20 septembrie 2016

de fixare a limitei cantitative pentru exporturile de zahăr și de izoglucoză peste cotă până la sfârșitul anului de comercializare 2016/2017

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]), în special articolul 139 alineatul (2) și articolul 144 primul paragraf litera (g),

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 139 alineatul (1) primul paragraf litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, zahărul sau izoglucoza produse în surplus față de cota menționată la articolul 136 din respectivul regulament pot fi exportate numai în limita cantitativă care urmează să fie fixată de Comisie.

(2) Regulamentul (CE) nr. 951/2006 al Comisiei ([2]) stabilește norme de punere în aplicare detaliate pentru exporturile peste cotă, în special în ceea privește eliberarea licențelor de export. Totuși, limita cantitativă ar trebui fixată pentru fiecare an de comercializare, ținând seama de eventualele posibilități de pe piețele de export.

(3) Pentru anumiți producători de zahăr și de izoglucoză din Uniune, exporturile din Uniune reprezintă o parte importantă a activității lor economice, iar aceștia și-au creat piețe tradiționale în afara Uniunii. Exporturile de zahăr și de izoglucoză spre acele piețe ar putea fi viabile din punct de vedere economic și fără acordarea de restituiri la export. În acest scop, este necesară fixarea unei limite cantitative pentru exporturile de zahăr și de izoglucoză peste cotă, astfel încât producătorii vizați din UE să poată continua să-și aprovizioneze piețele tradiționale.

(4) Pentru anul de comercializare 2016/2017, se estimează că fixarea inițială a limitei cantitative la 650 000 de tone – în echivalent zahăr alb – pentru exporturile de zahăr peste cotă, respectiv la 70 000 de tone – în substanță uscată – pentru izoglucoza peste cotă, ar corespunde cererii de pe piață.

(5) Exporturile de zahăr din Uniune către anumite destinații apropiate și către țările terțe care aplică produselor din Uniune un tratament preferențial la import se află, în prezent, într-o poziție concurențială deosebit de favorabilă. Având în vedere absența unor instrumente adecvate de sprijin reciproc în lupta împotriva neregulilor și pentru a se reduce la minimum riscul de fraudă și a se preveni orice abuz legat de reimportarea sau de reintroducerea în Uniune a zahărului peste cotă, este necesar să se excludă anumite destinații apropiate din rândul destinațiilor eligibile.

(6) Având în vedere că riscurile estimate în ceea ce privește eventuale fraude legate de izoglucoză sunt mai scăzute, dată fiind natura produsului, nu este necesară restricționarea destinațiilor eligibile pentru exportul de izoglucoză peste cotă.

(7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru organizarea comună a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Pentru anul de comercializare 2016/2017, limita cantitativă menționată la articolul 139 alineatul (1) primul paragraf litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este de 650 000 de tone pentru exporturile fără restituire de zahăr alb peste cotă încadrat la codul NC 1701 99.

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 951/2006 al Comisiei din 30 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește schimburile cu țările terțe în sectorul zahărului (JO L 178, 1.7.2006, p. 24).

(2) Exporturile efectuate în limita cantitativă fixată la alineatul (1) sunt autorizate pentru toate destinațiile, cu excepția următoarelor:

(a) țări terțe: Albania, Andorra, Bosnia și Herțegovina, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Sfântul Scaun (Statul Cetății Vaticanului), Kosovo ([1]), Liechtenstein, Muntenegru, San Marino și Serbia;

(b) teritorii ale statelor membre, care nu fac parte integrantă din teritoriul vamal al Uniunii: Insulele Feroe, Groenlanda, insula Helgoland, Ceuta, Melilla, comunele Livigno și Campione d'Italia și zonele din Republica Cipru în care guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv;

(c) teritorii europene ale căror relații externe sunt gestionate de un stat membru, dar care nu fac parte integrantă din teritoriul vamal al Uniunii: Gibraltar.

Articolul 2

Fixarea limitei cantitative pentru exporturile de izoglucoză peste cotă

(1) Pentru anul de comercializare 2016/2017, limita cantitativă menționată la articolul 139 alineatul (1) primul paragraf litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 este de 70 000 de tone, în substanță uscată, pentru exporturile fără restituire de izoglucoză peste cotă încadrată la codurile NC 1702 40 10, 1702 60 10 și 1702 90 30.

(2) Exportul produselor menționate la alineatul (1) este autorizat numai în cazul în care acestea îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 951/2006.

Articolul 3

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2016.

Prezentul regulament expiră la 30 septembrie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 septembrie 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Această desemnare nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244 și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1714 AL COMISIEI

din 23 septembrie 2016

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]),

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ([2]), în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

(2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 septembrie 2016.

Pentru Comisie,

pentru președinte

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.
([2]) JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ([1])	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	186,6
	ZZ	186,6
0707 00 05	TR	118,8
	ZZ	118,8
0709 93 10	AR	162,6
	TR	140,0
	ZZ	151,3
0805 50 10	AR	88,9
	CL	113,1
	MA	81,7
	TR	105,7
	UY	104,0
	ZA	115,5
	ZZ	101,5
0806 10 10	TR	129,5
	ZA	80,3
	ZZ	104,9
0808 10 80	AR	149,5
	BR	97,9
	CL	131,2
	NZ	125,3
	US	144,0
	ZA	104,1
	ZZ	125,3
0808 30 90	CL	115,7
	CN	92,9
	TR	132,1
	ZA	155,4
	ZZ	124,0
0809 30 10, 0809 30 90	TR	129,2
	ZZ	129,2

([1]) Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1715 AL COMISIEI

din 23 septembrie 2016

privind eliberarea licențelor de import de orez în cadrul contingentelor tarifare deschise pentru subperioada septembrie 2016 prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ([1]), în special articolul 188,

întrucât:

(1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011 al Comisiei ([2]) a deschis și a stabilit modul de gestionare a anumitor contingente tarifare pentru importurile de orez și de brizură de orez, defalcate în funcție de țara de origine și eșalonate pe mai multe subperioade, în conformitate cu anexa I la regulamentul de punere în aplicare respectiv.

(2) Luna septembrie este a patra subperioadă pentru contingentul prevăzut la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011, a treia subperioadă pentru contingentul prevăzut la articolul 1 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de punere în aplicare respectiv și prima subperioadă pentru contingentul prevăzut la articolul 1 alineatul (1) litera (e) din regulamentul de punere în aplicare menționat.

(3) Din comunicările efectuate în conformitate cu articolul 8 litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011 reiese că, pentru contingentele cu numărul de ordine 09.4117 – 09.4118 și 09.4168, cererile depuse în cursul primelor 10 zile lucrătoare ale lunii septembrie 2015, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare menționat, au ca obiect o cantitate mai mare decât cea disponibilă. Prin urmare, este necesar să se determine în ce măsură se pot elibera licențele de import, stabilindu-se coeficientul de atribuire care urmează să fie aplicat cantității solicitate pentru contingentele vizate, calculat conform articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei ([3]).

(4) În plus, din comunicările menționate anterior reiese că, pentru contingentele cu numărul de ordine 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4112 și 09.4119, cererile depuse în cursul primelor 10 zile lucrătoare ale lunii septembrie 2016, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011, au ca obiect o cantitate mai mică decât cea disponibilă.

(5) Cantitatea neutilizată pentru subperioada septembrie din contingentele cu numărul de ordine 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 și 09.4130 este transferată în contingentul cu numărul de ordine 09.4138 pentru subperioada următoare, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011.

(6) De asemenea, este necesară stabilirea cantității totale disponibile pentru subperioada următoare pentru contingentele cu numărul de ordine 09.4138 și 09.4168, în conformitate cu articolul 5 primul paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011.

(7) Pentru a se asigura o gestionare eficace a procedurii de eliberare a licențelor de import, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare imediat după publicare,

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 671.
([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011 al Comisiei din 7 decembrie 2011 privind deschiderea și modul de gestionare a anumitor contingente tarifare pentru importurile de orez și de brizură de orez (JO L 325, 8.12.2011, p. 6).
([3]) Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei din 31 august 2006 de stabilire a normelor comune pentru administrarea contingentelor tarifare de import pentru produsele agricole gestionate printr-un sistem de licențe de import (JO L 238, 1.9.2006, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) În cazul cererilor de licență de import de orez din contingentele cu numărul de ordine 09.4117 – 09.4118 și 09.4168 menționate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011, depuse în cursul primelor 10 zile lucrătoare ale lunii septembrie 2016, se eliberează licențe pentru cantitatea solicitată, căreia i se aplică coeficientul de atribuire stabilit în anexa la prezentul regulament.

(2) Cantitatea totală disponibilă pentru subperioada următoare în cadrul contingentelor cu numărul de ordine 09.4138 și 09.4168, menționate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011, este stabilită în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 septembrie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

ANEXĂ

Cantități care urmează să se atribuie pentru subperioada septembrie 2016 și cantități disponibile pentru subperioada următoare, în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011

(a) Contingent de orez albit sau semialbit încadrat la codul NC 1006 30, prevăzut la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011:

Origine	Număr de ordine	Coeficient de atribuire pentru subperioada septembrie 2016	Cantitate totală disponibilă pentru subperioada octombrie 2016 (în kg)
Statele Unite ale Americii	09.4127	— (1)	
Thailanda	09.4128	— (1)	
Australia	09.4129	— (1)	
Alte origini	09.4130	— (2)	
Toate țările	09.4138		2 388 075

(1) Cererile acoperă cantități mai mici decât sau egale cu cele disponibile: prin urmare, toate cererile pot fi acceptate.
(2) Nu există cantități disponibile pentru această subperioadă.

(b) Contingent de orez albit sau semialbit încadrat la codul NC 1006 30, prevăzut la articolul 1 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011:

Origine	Număr de ordine	Coeficient de atribuire pentru subperioada septembrie 2016
Thailanda	09.4112	— (1)
Statele Unite ale Americii	09.4116	— (2)
India	09.4117	19,777775 %
Pakistan	09.4118	22,796412 %
Alte origini	09.4119	— (1)
Toate țările	09.4166	— (2)

(1) Cererile acoperă cantități mai mici decât sau egale cu cele disponibile: prin urmare, toate cererile pot fi acceptate.
(2) Nu există cantități disponibile pentru această subperioadă.

(c) Contingent de brizură de orez încadrat la codul NC 1006 40 00, prevăzut la articolul 1 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1273/2011:

Origine	Număr de ordine	Coeficient de atribuire pentru subperioada septembrie 2016	Cantitate totală disponibilă pentru subperioada octombrie 2016 (în kg)
Toate țările	09.4168	1,050522 %	0

DECIZII

DECIZIA (UE) 2016/1716 A CONSILIULUI

din 20 septembrie 2016

de numire a doi membri și a doi supleanți, propuși de Regatul Spaniei, în cadrul Comitetului Regiunilor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului spaniol,

întrucât:

(1) La 26 ianuarie 2015, 5 februarie 2015 și 23 iunie 2015, Consiliul a adoptat Deciziile (UE) 2015/116 ([1]), (UE) 2015/190 ([2]) și (UE) 2015/994 ([3]) de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2015 și 25 ianuarie 2020.

(2) Două locuri de membru în cadrul Comitetului Regiunilor au devenit vacante ca urmare a încheierii mandatelor domnului Alberto FABRA PART și doamnei Nuria MARÍN MARTÍNEZ.

(3) Două locuri de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor au devenit vacante ca urmare a încheierii mandatelor domnului Francisco Javier LEÓN DE LA RIVA și domnului Fernando MARTÍNEZ-MAILLO TORIBIO,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sunt numiți în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului actual, care se încheie la 25 ianuarie 2020:

(a) în calitatea de membri:

— domnul Juan ESPADAS CEJAS, *Alcalde de Sevilla*;

— domnul Antonio ROMÁN JASANADA, *Alcalde de Guadalajara*

și

(b) în calitatea de supleanți:

— domnul Pedro Luis SANZ CARLAVILLA, *Alcalde de Meco;*

— domnul David PÉREZ GARCÍA, *Alcalde de Alcorcón*.

([1]) Decizia (UE) 2015/116 a Consiliului din 26 ianuarie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 20, 27.1.2015, p. 42).
([2]) Decizia (UE) 2015/190 a Consiliului din 5 februarie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 31, 7.2.2015, p. 25).
([3]) Decizia (UE) 2015/994 a Consiliului din 23 iunie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 159, 25.6.2015, p. 70).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 20 septembrie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
I. KORČOK

DECIZIA (UE) 2016/1717 A BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 21 septembrie 2016

de modificare a Deciziei BCE/2004/2 de adoptare a Regulamentului de procedură al Băncii Centrale Europene (BCE/2016/27)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 12.3,

întrucât:

(1) Instrumentele juridice adresate băncilor centrale naționale (BCN) și autorităților naționale competente (ANC), precum orientările și instrucțiunile Băncii Centrale Europene (BCE), trebuie notificate în mod corespunzător destinatarilor acestora. În prezent, practica general acceptată în cazul notificărilor dintre BCE, pe de o parte, și BCN sau ANC, pe de altă parte, constă în utilizarea mijloacelor electronice, inclusiv a e-mailului. În schimb, telexul este perimat ca mijloc de comunicare ca urmare a evoluțiilor tehnologice.

(2) În ultimii doi ani BCE a adoptat multe decizii adresate entităților supravegheate sau entităților care au depus o cerere de autorizare privind inițierea activității unei instituții de credit. De asemenea, BCE a adoptat decizii privind impunerea de sancțiuni unor terți. Deși dreptul primar nu conține prevederi în acest sens, Regulamentul de procedură al BCE prevede în prezent ca președintele BCE să semneze aceste tipuri de decizii ale BCE care prevăd destinatarii.

(3) În viitor, deciziile BCE adresate entităților supravegheate sau entităților are au depus o cerere de autorizare privind inițierea activității unei instituții de credit și deciziile privind impunerea de sancțiuni unor terți ar trebui semnate de secretarul Consiliului guvernatorilor pentru a certifica conformitatea cu decizia Consiliului guvernatorilor.

(4) Având în vedere creșterea semnificativă a numărului de decizii în materie de supraveghere, ar trebui ca modificarea să fie adoptată de urgență și să intre în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(5) Prin urmare, Decizia BCE/2004/2 [1] ar trebui modificată în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modificare a Regulamentului de procedură al Băncii Centrale Europene

Decizia BCE/2004/2 se modifică după cum urmează:

1. Punctul 17.2 se înlocuiește cu următorul text:

„17.2. Orientările BCE sunt adoptate de Consiliul guvernatorilor și apoi sunt notificate într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii și semnate de președinte în numele Consiliului guvernatorilor. Acestea expun motivele pe care se întemeiază. Notificarea băncilor centrale naționale se poate efectua pe cale electronică, prin fax sau pe suport de hârtie. Orice orientare a BCE care trebuie publicată oficial se traduce în limbile oficiale ale Uniunii."

[1] Decizia BCE/2004/2 din 19 februarie 2004 de adoptare a Regulamentului de procedură al Băncii Centrale Europene (JO L 80, 18.3.2004, p. 33).

2. Punctul 17.4 se înlocuiește cu următorul text:

„17.4. Deciziile și recomandările BCE sunt adoptate de Consiliul guvernatorilor sau de Comitetul executiv în domeniile corespunzătoare de competență ale acestora și sunt semnate de președinte. Deciziile BCE care impun sancțiuni unor terți sunt semnate de secretarul Consiliului guvernatorilor pentru a le confirma. Deciziile și recomandările BCE expun motivele pe care se întemeiază. Recomandările privind legislația secundară a Uniunii prevăzute la articolul 41 din statut sunt adoptate de Consiliul guvernatorilor."

3. Punctul 17.6 se înlocuiește cu următorul text:

„17.6. Instrucțiunile BCE sunt adoptate de Comitetul executiv și apoi sunt notificate într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii și semnate în numele Comitetului executiv de președinte sau de oricare doi membri ai Comitetului executiv. Notificarea băncilor centrale naționale se poate efectua pe cale electronică, prin fax sau pe suport de hârtie. Orice instrucțiune a BCE care trebuie publicată oficial se traduce în limbile oficiale ale Uniunii."

4. Punctul 17a.2 se înlocuiește cu următorul text:

„17a.2. Consiliul guvernatorilor adoptă orientările BCE referitoare la atribuțiile de supraveghere în temeiul articolului 4 alineatul (3) și articolului 6 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și apoi acestea sunt notificate și semnate de președinte în numele Consiliului guvernatorilor. Notificarea băncilor centrale naționale se poate efectua pe cale electronică, prin fax sau pe suport de hârtie."

5. Punctul 17a.3 se înlocuiește cu următorul text:

„17a.3. Consiliul guvernatorilor adoptă instrucțiunile BCE referitoare la atribuțiile de supraveghere în temeiul articolului 6 alineatul (3), articolului 6 alineatul (5) litera (a), articolului 7 alineatele (1) și (4), articolului 9 alineatul (1) și articolului 30 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și apoi acestea sunt notificate și semnate de președinte în numele Consiliului guvernatorilor. Acestea expun motivele pe care se întemeiază. Notificarea autorităților naționale competente pentru supravegherea instituțiilor de credit se poate efectua pe cale electronică, prin fax sau pe suport de hârtie."

6. Punctul 17a.4 se înlocuiește cu următorul text:

„17a.4. Deciziile BCE referitoare la entitățile supravegheate și entitățile care au depus o cerere de autorizare privind inițierea activității unei instituții de credit sunt adoptate de Consiliul guvernatorilor și semnate de secretarul Consiliului guvernatorilor pentru a le confirma. Acestea sunt notificate ulterior persoanelor cărora li se adresează."

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 21 septembrie 2016.

Președintele BCE
Mario DRAGHI

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO